

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/267/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1209200512
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1209200512.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členiek senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Beáty Jurgošovej v právnej veci navrhovateľa: Slovenská B. U., A. K. XX, Q., zast. advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti odporcom: 1/ U. F., P.D..G., U. XX, Q., 2/ T. F., I.A. XX, Q. Q., o zaplatenie 1.579,80 eur s prísl., na odvolanie odporkyne 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. marca 2011 č.k. 20C 32/2009-105, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 1.579,80 eur, spolu s úrokom z omeškania 9% zo sumy 1 327,56 eur od 18.09.2006 do zaplatenia a 5% zo sumy 252,24 eur od 26.04.2009 do zaplatenia a trovy konania 524,02 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporkyňa 2/ porušila povinnosti, ktoré jej ako vodičovi motorového vozidla vyplývali zo zák.č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách platnom v rozhodnom období tým, že pri jazde motorovým vozidlom na K. E.. v Q. Q. nedodrжала bezpečnú vzdialenosť od auta, ktorá jazdilo pred ňou, a zapríčinila dopravnú nehodu a poškodenie vozidla spoločnosti L., ktoré do výšky uplatneného nároku uhradil navrhovateľ podľa ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b/ zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 381/2001 Z.z.“). Z týchto zistení vyvodil, že odporkyňa 2/ zodpovedá za túto škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Odporcu 1/, ktorý bol v čase dopravnej nehody prevádzkovateľom motorového vozidla vedeného odporkyňou 2/ považoval za zodpovedného podľa ustanovenia § 427 Obč. zák., ktoré stanovuje objektívnu zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla za škodu spôsobenú osobitnou povahou tejto prevádzky. Pretože odporca 1/ nemal v čase vzniku dopravnej nehody uzatvorenú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu plnenia, ktoré v súlade s ustanovením § 24 ods. 2 písm. b/ zák.č. 381/2001 Z.z. poskytol poškodenému, resp. spoločnosti B. U., J..P., na ktorú prešla podľa ustanovenia § 813 Obč. zák. časť nárokov poškodeného na náhradu predmetnej škody vo výške 47.593,- Sk, po prepočte 1.597,80 eur. Pri rozhodovaní sa zaoberal aj obranou odporkyne 2/ proti žalobnému návrhu a to, že bola v pracovnom pomere s odporcom 1/ a preto za predmetnú škodu zodpovedá len odporca 1/ podľa ustanovenia § 427 Obč. zák. ako prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorý porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zák.č. 381/2001 Z.z. a nie ona,

ktorá dopravnú nehodu spôsobila, pretože bola len jeho zamestnankyňou. Poukázal na to, že samotná skutočnosť, že odporkyňa 2/ bola v rozhodnej dobe v pracovnoprávnom vzťahu s odporcom 1/, nevylučuje jej zodpovednosť podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Obč. zák. Pre aplikáciu ustanovenia § 420 ods. 2 Obč. zák. je totiž treba preukázať, že k dopravnej nehode došlo pri vykonávaní činnosti v prospech tejto právnickej osoby, t.j. v danom prípade pre odporcu 1/. Uviedol, čo patrí do rámca plnenia úloh vyplývajúcich z pracovného pomeru, ktorý sa i pri použití tohto ustanovenia vykladá zhodne ako v pracovnom práve. Na túto obranu neprihliadol preto, že odporkyňa 2/, napriek poučeniu podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. súdu ničím nepreukázala, že k dopravnej nehode došlo pri plnení pracovných úloh pre odporcu 1/, aj keď ju na predloženie dokladov preukazujúcich túto skutočnosť vyzval, a tieto skutočnosti ani netvrdila. Rozhodnutie o priznaní úrokov z omeškania odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 563 a § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. tým, že odporcovia sa s plnením peňažného dlhu 1.327,56 eur dostali do omeškania po uplynutí lehoty poskytnutej im navrhovateľom na jeho úhradu, odporca 1/ 31.08.2006 a odporkyňa 2/ 30.08.2006, a dlhu 252,24, eur po 25.04.2009, kedy im bol doručený žalobný návrh vo veci. Návrh na priznanie úroku z omeškania zo sumy 252,24 eur preto v časti od 13.01.2009 do 25.04.2009 zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. v spojení s jeho § 224 ods. 3 tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu, s prihliadnutím na to, že jeho neúspech vo veci bol nepatrný a to vo výške 542,02 eur, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku 94,50 eur a odmeny advokáta 429,52 eur.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie odporkyňa 2/ vo vyhovujúcej časti, žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala právne posúdenie veci a to, že súd prvého stupňa rozhodol o jej povinnosti nahradiť navrhovateľovi plnenie, i keď za vzniknutú škodu podľa nej zodpovedá odporca 1/, ako prevádzkovateľ motorového vozidla podľa ustanovenia § 427 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Navrhovateľ žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne 2/ uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa a jej odvolanie považoval za účelové, pretože svoje tvrdenia ničím nepreukázala.

Odporca 1/ odvolací návrh nepodal.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu uvádzanom v odvolaní odporkyne 2/, t.j. vo vyhovujúcej časti, podľa uplatnených dôvodov bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne 2/ nie je dôvodné. Zistil, že prvostupňový súd na zistenie skutkového stavu vo veci samej vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré podrobne uviedol v odôvodnení rozhodnutia, z preukázaného vyvodil správne závery a tieto aj posúdil podľa prislúchajúcich právnych noriem. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením tohto rozhodnutia, na ktoré poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Pokiaľ odporkyňa 2/ v podanom odvolaní namietala, že za škodu je podľa ustanovenia § 427 ods. 1 O.s.p. zodpovedný odporca 1/ ako prevádzkovateľ daného motorového vozidla, je namieste s ňou súhlasiť a súd prvého stupňa aj rozhodol tak, že práve z tohto dôvodu je odporca 1/ zodpovedný za škodu a z tohto dôvodu ho na náhradu škody aj zaviazal. Jej ďalšia námietka spočívajúca v tom, že ako zamestnankyňa odporcu 1/ za škodu nezodpovedá, však už dôvodná nebola.

Ustanovenie § 420 ods. 2 Obč. zák. uvádza, že škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá.

Na toto ustanovenie zákona, ktoré upravuje zodpovednosť za škodu v prípade, kedy škodca je v určitom, najmä pracovnoprávnom vzťahu, k právnickej osobe, ak škodu spôsobil pri plnení úloh tejto právnickej osoby, poukazovala v priebehu konania odporkyňa 2/, ktorá sa bránila tým, že bola zamestnankyňou odporcu 1/. Pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia je podstatné, že „osoba použitá na činnosť“ nevykonávala prácu alebo inú činnosť vo vlastnom mene a na vlastné riziko, ale pre právnickú osobu, podľa jej príkazov alebo v jej záujme. Či je daný predpoklad, že škoda bola spôsobená pri činnosti danej právnickej osoby, závisí od okolností daného prípadu. Vždy je preto potrebné posúdiť či konanie priameho škodcu, ktorým v danom prípade nepochybne bola odporkyňa 2/, malo miestnu, časovú a vecnú súvislosť s plnením úloh v rámci prevádzkovej alebo podnikateľskej činnosti právnickej osoby a pre zbavenie sa zodpovednosti takejto osoby nepostačuje len samotný fakt, že daná osoba bola zamestnancom.

Odvolačný súd v tejto súvislosti na podporu odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa uvádza, že účastníka sporového občianskosúdneho konania zaťažuje povinnosť tvrdenia v podobe povinnosti opísať všetky skutočnosti potrebné z hľadiska právnych noriem, podľa ktorých má byť vec posúdená a povinnosť dôkazná spočívajúca v povinnosti označiť dôkazy, ktorými mieni svoje tvrdenia preukázať. Nespĺnenie niektorej z týchto povinností má za následok neúspech v konaní. Vyplýva to z ustanovenia § 101 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby bol dosiahnutý účel konania tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia potrebné dôkazy a dbajú na pokyny súdu. Tieto povinnosti účastníkov vyplývajú aj z ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého sú účastníci konania povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ak účastníci neoznačia dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli vykonané.

V danej veci súd prvého stupňa pri vyvodzovaní záverov o tom, či odporkyňa jazdou motorovým vozidlom, ktorého prevádzkovateľ bol odporca 1/, pri ktorej spôsobila 12.12.2005 o 16,45 hod. na K. E.. v Q. Q. dopravnú nehodu a škodu, plnila svoje pracovné úlohy, vychádzal z rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým mu bola vec vrátená na ďalšie konanie a dokazovanie zamerané na zistenie tejto skutočnosti. Vo výzve z 26.01.2011 č.k. 20C 32/2009, ktorú odporkyňa 2/ prevzala 04.02.2011 ju vyzval, aby v lehote 15 dní predložila súdu príkaz na služobnú cestu, resp. iný doklad preukazujúci skutočnosť, že motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, bolo dňa 12.12.2005, kedy došlo k dopravnej nehode, použité pri výkone činnosti pre odporcu 1/. S výzvou na predloženie dokladu bola odporkyňa pripojeným poučením súdu, okrem iného, upozornená na ustanovenie § 120 ods. 4 O.s.p., ktoré účastníkom konania ukladá povinnosť označiť a predložiť všetky dôkazy a skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada, a tiež na to, že skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p. Odporkyňa 2/ na túto výzvu súdu v stanovenej lehote, a ani neskôr, nereagovala a súdu nepredložila žiaden dôkaz v jej prospech, preukazujúci skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť posudzovanie jej zodpovednosti za škodu, ktorú spôsobila pri predmetnej dopravnej nehode. Na pojednávanie nariadené na 16.03.2011, na ktoré bola predvolaná listom z 26.01.2011, ktorý prevzala tak isto 04.02.2011, sa bez ospravedlnenia nedostavila, a tak súdu prvého stupňa nemožno vytykať, ak na tomto pojednávaní o veci rozhodol na základe dokladov predložených do rozhodnutia o ukončení dokazovania, ktoré však nepotvrzovali, že k predmetnej dopravnej nehode zavinenej odporkyňou 2/ a škode došlo pri plnení jej pracovných úloh pre odporcu 1/. Hodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa zodpovedá ustanoveniu § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadne ku všetkému, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania.

Odvolací súd nezistil pochybenia súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vykonaných v konaní a ani pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu, preto v napadnutom rozsahu rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania preto, že si ich náhradu neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.